

A célkitűzési folyamatba való bevonásnak csak akkor van teljesítménynövelő hatása, ha ennek révén a célkitűzés minősége, pontossága valóban növekszik. Ha a bevonás csak formális jellegű, a bevont személyek nem tudnak érdemben közreműködni, akkor ez inkább elégedetlenséget kelt. Az érdemi részvétel növeli a célok megvalósításáért vállalt felelősséget, elkötelezettséget. A célok megvalósításának folyamatában a teljesítmények visszacsatolása, a teljesítettség állapotának kommunikálása fenntartja a cselekvési szándékot. Visszacsatolások nélkül a cél eltűnik az emberek szeme előtt, nem éreznek különösebb késztetést a tevékenységek folytatására a cél elérése érdekében.

Záró gondolatok

Testvéreim! Tudom, hogy az általam elmondott gondolatok nem volt szokványos bokor-szöveg. Az általam használt kifejezések jelentős része hiányzott közösségi terminológiánkból. Ideje váltanunk, *ideje új módszerek után néznünk*. Az sem baj, ha tanulunk másoktól. Az sem, ha magunkra is alkalmazzuk a tudományosan is megalapozott, más rendszerekben jól működő elveket. Azt gondolom, hogy ideje megbarátkozni ezekkel, ideje a megszokott és rendszeres közösségi életünkön, programjainkon túlmenően tettekben megnyilvánuló szolgálatokat végezni és felmutatni. *Eletünket nem a múltban és nem a jövőben kell élnünk*. Bár „csak visszafelé érthetjük meg, de előrefelé kell élnünk” (Kierkegaard). Az életünk kizárólag itt és most zajlik, így azon alakítani is csak itt és most van lehetőségünk, nem a múltban vagy a jövőben. A „most”-ban élés felvállalása a felelősségünk, enélkül nem lehetséges a tudatosság. Testvéreim! Az egyéni szabadság megélésén keresztül a közösség érdekében önként és szeretetből vállalt szolgálat az a többlet, amellyel hozzájárulhatunk a világ fejlődéséhez. Ha az egyén és a közösség a fenti elvek alapján fejlődik, jó esély van arra, hogy a BOKOR képessé váljon küldetése beteljesítésére.

2011.

FARAGÓNÉ B. MÁRTA

SZERESD FELEBARÁTODAT, HISZEN Ő TE VAGY!

(Elmélkedés a közösségi találkozón 2019. 05. 12.)

Szinte az összes vallás szent könyve tartalmazza azt a tanítást, hogy az ember úgy bánjon a többi emberrel, ahogy szeretné, hogy mások bánjanak vele.

Jézus a Hegyi beszéd részeként mondta el az „arany szabályt”, de így tanított tovább: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat!

Ezt Gyurka bácsi régen úgy magyarázta nekem: Szeresd felebarátodat, hiszen Ő te vagy! Arra utalt, hogy mi mindnyájan egyek vagyunk. Egyek vagyunk nemcsak embertársainkkal, hanem minden létezővel, ezért kell megbecsülnünk a természetet is.

Mostanában nagyon sok kollégám panaszkodott, hogy az öregeddel mennyire felerősödnek a negatív tulajdonságaink. Természetesen a másét sokkal könnyebb észre venni. A közelmúltban begyűrűzött példám: Régi kolléganőm meséli, hogy a 80 év fölötti „nagyapapa” folyamatosan zsörtölődik a „nagyamával”, megmorogja, bosszúsodik, sokszor a velük élő unoka szól rá: Jaj Papa hagyd már abba! Szintén 80 éves korát elhagyó kolléganőm szomorkodott, hogy a régen abszolút aktív férje most lekötetlen energiával ott áll az ajtóban, amikor főz, és odamegy megigazítani a gázon lévő lábast, hogy az nem jól van ott... Azt mondta, hogy folyamatosan ehhez hasonlók történnek, ami elég kellemetlen. Szintén idős, 75 éves férfi kollégám könyörgött, hogy keressek neki valami állást, mert Ő viszont a felesége piszkálódását nem bírja tovább, ezért inkább munkába állna újra. Egyik gyermekem ismerőse kétségbeesve mesélte, hogy apukája, aki régen egy közösséget kedvelő ember volt, most a vendégüket elkergette minősíthetetlen hangon, amit a család alig tudott helyrehozni. Kérdezte tőlem nagy szemekkel: Márti néni ez az öregeedés? Nemrég még mi voltunk abban a helyzetben, hogy ráhagytuk az idős ismerőseinkre a dolgokat, tiszteletből, a vita elkerülése végett. No de most, mi leszünk lassan ebben a helyzetben: az „öregségben”... Sikerül-e a sok összeolvasott szellemi kincset megélni a mindennapokban, amikor ott a szituáció?

Bízunk benne, hogy a keresztény kapcsolatokban, azért nem teljesen így van... De érdemes elé menni!

Istenem abban segíts nekünk kérlek, hogy ne engedjük el a kezdetet, és ne engedjük el egymás kezét sem semmilyen körülményben! Ne különüljünk el, se Tőled se egymástól! Ne szigetelődjünk el, ne húzódjunk magunkba. József Attila számok c. versében is: az 1 magában, nem oszt, nem szoroz! Össze kell adódnunk! Köztudott, hogy könnyebb mindenhol máshol kedvesnek, türelmesnek lenni, mint a közvetlen

mellettünk élőkkel. Ott lazítunk, ott engedünk meg többet magunknak. Szeresd felebarátodat, hiszen Ő te vagy! Szeresd férjedet, szeresd feleségedet, gyermekedet, unokádat, hiszen Ő te vagy! (Itt még genetikailag is igaz!)

Ami hibát látsz a másikban, javítsd ki magadban! Azt mondja a pszichológia, hogy általában azt a hibát vesszük észre a másikban, amit magunkban sem szeretünk (tudat alatt). Ezért lehet ez irányadó, hogy: hu-juj, ezt először magamban kellene kijavítani, és az esetek többségében, valahogy tényleg kihat a másikra és megoldódik a probléma. Igen! Ha azt akarom, hogy kedvesek legyenek hozzám én legyek kedves. Ha azt akarom, hogy meghallgassanak, én hallgassam meg a másikat. Ha azt akarom, hogy ne piszkáljon a másik, én semmiképpen ne piszkáljam! Ha azt akarom, hogy a másik ajándékozzon meg a bizalmával, előtte én ajándékozzam meg a bizalmammal. Ha azt akarom, hogy a másik ne adja tovább a panaszokaim információit, akkor egyáltalán ne panaszodjak. (Találjam meg a módját, hogy másképp tegyem le a terhet.) És még sorolhatnám. Istenem segíts nekünk, hogy ne zsörtölődős, bosszankodó, vagy éppen könnyeit nyelő, szomorú arcú öregek legyünk! Adj nekünk megértést, érző szívet, nehézségek fölé emelő, mosolygós bölcsességet! Amen

Idézetek József Attila verseiből (Azért pont 9, mert ennyien voltunk jelen.):

„Tudom, hogy nemcsak por vagyunk:

Por és Istenpor vagyunk.

Visszahullván

A por a porral elkeveredik

Visszahullván

Így keveredik el Istennel a lélek (Tanítások)

„Ahol a szabadság a rend

Mindig érzem a végtelent.” (Töredékek)

„Mindannyian és egyformán

Testvéreim vagytok.” (Tanítások)

„dolgozni csak pontosan, szépen,

ahogy a csillag megy az égen,

úgy érdemes” (Ne légy szeles)

„Az igazat mondd,

ne csak a valódit” (Ars poétika)

„Nyissuk ki egészen magunkat,

egyszerre jusson mindenki szeretetre” (Érik a fény)

„Mert szeretsz s nyugton alhatom

neked én be is vallhatom

az elmúlástól tetten érten,

hogy önmagamba én se férttem,

a lelkem azért közvagyon.” (Flórának)

„Gyémánthegeyen állunk,

De zsebünkben kavicsok vannak.

Nagyon elfelejtettük, hogy angyalok voltunk.”

(Gyémánt)

„Tanultátok-e a számokat?

Bizony számok az emberek is,

Míntha sok 1-es volna az irkában.

Hanem ezek maguk számolódnak

És csudálkozik módfölött az irka,

Hogy mindegyik csak magára gondol,

Különb akar lenni a többinél

S oktalanul külön hatványozódik,

Pedig csinálhatja a végtelenségig,

Az 1 ilyformán mindig 1 marad

És nem szoroz az 1 és nem is oszt.

Vegyetek erőt magatokon

És legelőször is

A legegyszerűbb dologhoz lássatok –

Adódjatok össze,

Hogy roppant módon felnövekedvén,

Az Istent is, aki végtelenség,

Valahogyan megközelítsétek.” (A számokról)

MIKLOVICZ LÁSZLÓ

HOMÍLIA

A prédikációk írásával kapcsolatban azt ajánlja az egyház, hogy elsősorban az evangélium üzenetét bontsa ki a prédikátor. Ettől az ajánlástól most eltértek és mindhárom szentírási részhez próbálok néhány gondolatot fűzni.

Az Apcs. a kibontakozó ősegyház életmegnyilvánulásairól beszél. Valójában arról, amit akkor csináltak és azóta is csinálni kellene az egyháznak, ill. mindenkinek, aki Jézus egyházába tartozónak vallja magát.